

HRISTOS IDENTIFICAT ÎN TOATE EPOCILE BISERICII

Fie ca atunci când serviciile se vor termina și vom merge acasă de la aceste adunări, să spunem ca cei doi care mergeau acum o mie nouă sute și ceva de ani pe drumul de la Emaus, după ce El li s-a arătat și a făcut același lucru pe care l-a făcut înainte de răstignire. El era Domnul cel înviat și li s-a făcut cunoscut prin aceleași lucruri pe care le făcuse înainte de răstignire, așa că ochii lor s-au deschis și L-au cunoscut.

Fie ca și noi să spunem la fel cum au spus cei doi acum o mie nouă sute de ani: *„Nu ne ardea inima în noi în timp ce ne vorbea?”* și fie ca El să Se identifice printre noi ca Domnul cel înviat, gata să revină pentru Biserica Sa, fiindcă cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Ca să ținem lucrurile în ordine, fratele Borders și fiul meu, vor fi în fiecare seară cu o oră mai devreme la adunare, și vor împărți numere de rugăciune. Le vor amesteca în fața voastră, apoi le vor împărți la oricine dorește, fiindcă aceasta va da și celor nou-veniți posibilitatea să primească un număr de rugăciune.

Nu voi chema prea mulți pe platformă, deodată, dar aceasta nu înseamnă că nu veți ajunge în rândul de rugăciune, fiindcă numerele au fost amestecate. Și încă ceva: am putea începe de la orice număr. Astfel, am putea începe de la cincizeci și să venim înapoi până la treizeci. Alteori, număr câți oameni sunt pe un rând, îi împart și obțin un număr de la care încep. Uneori, iau un copil, o femeie sau un bărbat și apreciez vârsta lui, sau fac altceva ce îmi vine în minte. De aceea, nu știe nimeni de unde va începe rândul de rugăciune, fiecare persoană având șansa să fie chemată. Tot ce trebuie să faceți este să vă păstrați numărul de rugăciune.

De multe ori, oamenii din adunare nici nu au trebuit să ajungă pe platformă, fiindcă

au fost vindecați stând la locul lor. Dacă printre noi este cineva care a mai fost în adunările mele, poate să spună că în timp ce pe platformă este vindecat unul, în sală sunt vindecați zece bolnavi.

Este nevoie de credință. Oriunde te afli, este nevoie să crezi. Asta-i tot. Dar credința nu este doar un mit sau ceva imaginar, ci este ceva ce știi. Așa este.

Acum vă rog să vă ridicați în picioare pentru că vom citi din Scriptură. Vom citi din cartea Evreilor. Noi ne ridicăm în picioare în semn de respect pentru steag sau pentru stema națională, așa că haideți să ne ridicăm și în timp ce vom citi din Cuvântul lui Dumnezeu. Da? **Evrei 13.1-8:**

„Stăruieți în dragostea frățească.

Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit fără să știe pe îngeri.

Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei; de cei chinuiți, ca unii care și voi sunteți în trup.

Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.

Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”

Așa că putem zice plini de încredere: „Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme: ce mi-ar putea face omul?”

Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!

Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!"

Să ne plecăm capetele. Doamne Isuse, fă reale aceste lucruri printre noi în seara aceasta, și fie ca Cuvântul Tău să devină trup printre noi, fiindcă o cerem în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Voi vorbi câteva minute, iar dacă este posibil, în fiecare seară vom încerca să încheiem la nouă și jumătate. Vreau să le mulțumesc din nou sponsorilor mei și celor care ne-au lăsat în acest loc atât de frumos. Le suntem recunoscători. Sunteți un grup foarte cumsecade și simt că aș putea vorbi mult, dar nu vreau să vă obosesc, așa că în fiecare seară voi predica treizeci de minute. În seara aceasta va fi mai mult, pentru că este prima seară.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre subiectul: **„Hristos identificat în toate epocile.”**

Ați observat ce spune Scriptura aici? *„Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!*

Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!" (Evrei 13.7-8).

Foarte mulți oameni au păreri diferite despre Hristos. Când am călătorit în diferite părți ale țării și în jurul lumii, am găsit foarte mulți oameni care aveau tot felul de păreri cu privire la El. Ați fi surprinși să aflați ce păreri au. Astfel, unii cred că El a fost un Învățător minunat. Ei bine, a fost. Alții cred că a fost un mare filozof. A fost

și aceasta. Unii cred că a fost un Om bun. Sigur că a fost, dar vedeți voi, El a fost mai mult decât aceasta. Hristos a fost toate acestea la un loc, plus încă ceva. Unii cred că a fost un Proroc, dar El a fost mai mult decât un proroc; a fost tot ce erau toți prorocii la un loc, plus încă ceva. Atunci cum puteți ști ce a fost în afară de Învățător, filozof sau altceva?

Eu cred că El a înviat din morți. Cred aceasta din toată inima. Și cred ce a promis aici: că este *„Același ieri, azi și în veci.”* *„Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”*

Cuvintele acestea sunt ori adevărate, ori neadevărate; iar dacă sunt neadevărate, ce mai căutăm în seara aceasta aici? Dacă este așa, și El nu este Același ieri, azi și în veci, suntem cei mai nenorociți oameni și întreaga lume creștină este înșelată. Dacă în seara aceasta El nu este viu și în mijlocul nostru, așa cum a promis: *„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”* (Matei 28.20), înseamnă că ceva este greșit și noi suntem găsiți niște martori mincinoși. Și nu numai că avem o pretenție falsă, dar mai înșelăm și pe alții. Dacă El este numai un mit sau o poveste istorică, suntem niște înșelători care vorbesc despre ceva ce nu există.

La ce ne-ar folosi un Hristos istoric, dacă El nu este Același și astăzi? La ce ne-ar folosi Dumnezeuul lui Moise dacă El nu este Același și astăzi?

La ce folosesc toate vitaminele și medicamentele pe care le dai canarului tău ca să aibă aripi puternice și pene lucioase, dacă îl ții în colivie? Vedeți, nu-i folosesc la nimic. Ei vorbesc despre cât de mare este Dumnezeu, dar nu spun că El este Același și astăzi, ceea ce este greșit. Într-un fel, noi suntem într-o colivie, aceasta fiind concepția greșită despre ceea ce este Dumnezeu.

Biblia spune clar că *„El este Același,”* ceea ce înseamnă că este Același. El este exact cum a fost, nu s-a schimbat nici un pic; este Același ieri, azi și în veci.

Ca în toate timpurile, și noi avem propria gândire cu privire la aceasta. Dar, desigur, dacă este vreo cale prin care să cunoaștem cu adevărat ce a fost El, va trebui s-o găsim și apoi vom afla ce a fost El în toate epocile.

În Ioan 1.1 scrie: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”* Acestea sunt atributele Lui: cuvintele Lui. Aici sunt gânduri care nu au fost încă exprimate. *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”*

El era la început cu Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1-2,14). Ei bine, dacă El a fost la început Cuvântul, înseamnă că este Cuvântul și astăzi, fiindcă El este întotdeauna Cuvântul. Și El trebuie să judece lumea prin ceva.

Dacă aș întreba un catolic prin ce crede că va judeca Dumnezeu lumea, ar spune: „Prin biserica catolică.” Dar prin care biserică catolică, fiindcă este biserica romano-catolică, greacă, ortodoxă și multe altele. Deci, prin care dintre ele va judeca? Luteranul va spune: „Prin biserica luterană.” Dacă este așa, atunci voi, baptiștii, sunteți afară. Dacă spunem că judecă prin baptiști, atunci voi, pentecostalii, sunteți afară. Aceasta ar crea o mare confuzie și nimeni n-ar ști ce să facă. Dar El nu a promis niciodată că va judeca lumea printr-o biserică, ci a spus că o va judeca prin Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Deci, Dumnezeu va judeca lumea prin Biblie, care este Isus Hristos Același ieri, azi și în veci.

El a dat încă de la început Cuvântul Său pentru fiecare generație, fiindcă este Omniprezent, Atotcunoscător, Omnipotent și Infinit. Dacă n-ar fi așa, nu ar fi Dumnezeu. Fiind infinit, El este veșnic; fiind Atotștiutor, cunoscând toate lucrurile, El este Omniprezent, Același ieri, azi și în veci.

De aceea a putut spune sfârșitul încă de la început și în fiecare epocă a restituit

partea ei din Cuvânt.

Dar oamenii au sucit totul și lumea a ajuns într-o asemenea confuzie, încât El a trebuit să trimită niște bărbați unși. În toate epocile a fost la fel. Pe pământ, Dumnezeu Se identifică în om și nu face nimic fără el. Așa spune Biblia. El s-a folosit întotdeauna de om și a pus în el conștiința, fiindcă știa că va cădea. A făcut aceasta pentru a-Și arăta calitatea de Salvator. Putea alege pentru aceasta stelele sau pomii, dar l-a ales pe om.

Odată, Isus a privit peste recoltă și a spus: *„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați, dar, pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Său.”* (Luca 10.2). El era Domnul secerișului. Vedeți? *„Până acum n-ați cerut nimic în Numele Meu: cereți, și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.”* (Ioan 16.24). Depinde ce cerem și dacă credem că primim ceea ce cerem.

Deci, am văzut că la început, El a dat Cuvântul Său. Apoi am văzut că în zilele lui Moise și de-a lungul vremii, El S-a identificat de fiecare dată prin prorocii Lui, fiindcă Biblia spune că *„El nu face nimic până nu-Și descoperă taina Sa slujitorilor Săi proroci.”* (Amos 3.7). Și nu uitați că Dumnezeu este neschimbător; El nu Se schimbă, ci rămâne Același ieri, azi și în veci.

Noi am văzut că în fiecare epocă, omul s-a amestecat în Planul lui Dumnezeu și și-a expus propria gândire, care arăta foarte bine. Uneori totul este atât de aproape, încât poate să difere doar un singur cuvânt, dar acel cuvânt face diferența dintre viață și moarte.

Un singur cuvânt a pornit rostogolirea acestui mare bulgăre, când Eva s-a îndoit de o singură frază din Cuvântul lui Dumnezeu. Să nu uitați că Satan n-a pus totul deoparte, ci a spus: *„Sigur că Dumnezeu a spus asta și cealaltă, dar sigur nu va face așa ceva.”*

Dar El a spus că o va face, iar când spune ceva, așa este. Indiferent ce este, să crezi oricum! Chiar dacă nu poți explica, crede oricum. Tu nu poți să-L explici pe Dumnezeu; nimeni n-o poate face.

Dumnezeu Se cunoaște prin credință, nu prin știință. Tu Îl crezi pe Dumnezeu prin credință, fiindcă așa a spus El și asta-i tot. Nu contează cât argumentează știința și dovedește că ar fi altfel, tu rămâi pe ce a spus El.

Noe nu a putut să explice unde se afla apă în cer, deoarece știința spunea că nu există. Dar dacă așa a spus Dumnezeu, El este în stare să pună apă unde vrea și asta-i tot. Deci el a crezut.

Omul care este uns de Cuvânt, crede întotdeauna ceea ce a spus Dumnezeu. Indiferent dacă poate fi dovedit sau nu, el crede oricum, pentru că Dumnezeu face dovada.

Omul Îl laudă întotdeauna pe Dumnezeu pentru ceea ce a făcut și privește spre ceea ce va face, dar neglijează ceea ce face astăzi. Întotdeauna a fost așa, și fiecare are propria sa interpretare, dar Dumnezeu este Propriul Său Interpret, de aceea nu are nevoie de nimeni să-L interpreteze. Dumnezeu Își tâlcuiește singur Biblia. Astfel, când a spus: „*Să fie lumină!*”, a fost lumină. Asta-i tot. Dumnezeu a spus: „*Fecioara va rămâne însărcinată,*” și așa a fost. Asta-i tot. Când Dumnezeu spune un lucru și îl împlinește, aceasta este tălmăcirea Lui. El a spus că în zilele din urmă va turna Duhul Sfânt, și așa a făcut. Acolo nu mai este nevoie de nici o interpretare, fiindcă a fost deja interpretat. Necredincioșii și scepticii se pot ridica să comenteze, dar Dumnezeu o face oricum fiindcă a făgăduit. El nu are nevoie de nimeni să-I tâlcuiască Cuvântul, pentru că El este propriul Său Interpret. El a făcut făgăduința.

El este Domnul care vindecă toate bolile tale. Eu nu pot să spun cum, dar o face fiindcă așa a spus. Deci depinde de credința ta, pentru că El nu poate lucra acolo unde nu este credință. El este Cuvântul identificat pentru acea epocă.

Problema oamenilor este că trăiesc în strălucirea altei epoci. Astfel, când a venit Isus, El i-a găsit în lumina Legii, și nu au luat în seamă ce se petrecea în timpul Lui.

La fel s-a întâmplat și cu luteranii, când a venit John Wesley și a descoperit secretul sfințirii: au rămas să trăiască în lumina epocii luterane. Dar cu penticostalii ce s-a întâmplat? Păi, metodiștii au fost atât de organizați încât au rămas să trăiască în lumina altei epoci, atunci când S-a revărsat botezul cu Duhul Sfânt. Ei trăiau în lumina a ceea ce spusese Wesley și le-a fost greu să creadă botezul Duhului Sfânt și restituirea darurilor. Vedeți? Ei trăiau în strălucirea altei epoci.

Așa s-a întâmplat și la venirea lui Isus. Ei spuneau: „Noi îl avem pe Moise.” Dar El le-a răspuns: *„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine. Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Acesta era textul pe care trebuiau să-l ia în seamă.

Dumnezeu era identificat, tălmăcind Scriptura pentru timpul acela. Întotdeauna este Hristos; este Hristos în fiecare epocă. El este Același ieri, azi și în veci.

Acum, frații noștri penticostali trăiesc în strălucirea epocii penticostale, și le scapă ce se petrece. Ei încearcă să trăiască în strălucirea epocii penticostale, deși am trecut de ea și ne îndreptăm spre timpul răpirii, înainte de sfârșitul timpului. Dar oamenii au făcut întotdeauna așa.

Noi am avut în fiecare epocă o măsură din Cuvânt și așa trebuie să fie.

Dumnezeul neschimbător are caracterul neschimbător și nu-Și poate schimba caracteristicile Sale. Nu se poate, fiindcă toate lucrurile sunt cunoscute după caracteristicile lor.

Nu știu dacă aveți pe aici ciocănituri sau coțofene. Amândouă sunt de aceeași mărime. Dacă v-ați uitat vreodată la o coțofană, în timp ce zboară desenează un „B”. Dar ciocănitura zboară sus și jos, sus și jos, fiindcă aceasta este caracteristica ei. Tu le poți recunoaște după cum acționează.

Astăzi sunt femeile care vor să fie bărbați. Ele se îmbracă bărbătește, dar dacă le privești cu atenție vești că toate caracteristicile arată că sunt femeile. Vom ajunge mai târziu și la aceasta, pentru că acum vorbim despre altceva.

Să nu uitați că voi sunteți identificați prin caracteristici. Dar și Dumnezeu este identificat prin marea Sa caracteristică, și anume: „că El nu Se poate schimba.” El nu Se schimbă fiindcă caracteristicile Lui sunt întotdeauna aceleași.

Astfel, de fiecare dată când S-a arătat pe pământ, la sfârșitul unei epoci, a trimis un om pe care l-a uns cu Duhul Sfânt, Hristos. Duhul Sfânt este Hristos, Unul, Logosul, care a venit să identifice Cuvântul pentru acea epocă. Biblia spune că „*Cuvântul Domnului vine la proroci.*” Vești, El nu face nimic fără om, dar nu o poate face printr-un grup. El nu a folosit niciodată un grup, ci folosește o singură persoană.

Israel a fost salvat ca popor, dar tu vei fi salvat ca individ, individual, fiindcă El lucrează cu o persoană. Astfel, nu i-a avut pe Moise și pe Ilie în același timp; nu a putut să-i aibă pe Ilie și pe Elisei în același timp și nu a putut să-L aibă pe Isus și pe Ioan în același timp. El a avut întotdeauna o persoană și pe aceea a adus-o în voia Lui.

De exemplu, dacă am aici un om, ne punem de acord cu privire la o doctrină și pornim un grup mic, într-un an sau doi, vom avea o grămadă de Rickis, ceea ce ar fi o rușine. Așa este. Ei se vor înmulți ca paraziții, nu-i poți opri. De aceea, Dumnezeu nu a lucrat niciodată în felul acesta.

El nu Se poate schimba, ci lucrează cu fiecare individual. Dumnezeu a făcut aceasta tot timpul de-a lungul epocilor, așa că în fiecare epocă Și-a identificat caracteristica Lui pentru acel timp. Să nu uitați aceasta! În fiecare epocă este identificată caracteristica Lui pentru acel timp.

Priviți-l pe prorocul Iosif, cum Isus S-a identificat desăvârșit în el. Astfel, Iosif a fost iubit de tatăl său și urât de frații săi fără motiv, deși el i-a iubit. Ei se purtau ca niște farisei, nu voiau să aibă nici o legătură cu el și îl urau pentru că avea vedenii și vise. Dar caracteristica din el Îl arăta pe Hristos.

Iosif era proroc și spunea mai dinainte lucruri care se împlineau exact cum era spus. El tălmăcea vise, fără să greșească vreodată, așa că tot ce spunea era întotdeauna întocmai. Așa este. Deci Dumnezeu Și-a arătat caracteristica în Iosif.

Fiecare proroc a arătat caracteristica lui Dumnezeu, fiindcă a luat Cuvântul pentru acea epocă și L-a identificat. Astfel, Dumnezeu Și-a tălmăcit Cuvântul pentru acea epocă, prin om, și nimeni nu poate găsi nicio vină în aceasta, fiindcă este Scriptura.

Și dacă întotdeauna a fost așa, de ce ar fi astăzi altfel, dacă El este Același ieri, azi și în veci? (Adunarea spune: „Amin!”).

Dumnezeu Și-a tălmăcit propriul Său Cuvânt! El a spus: „Lucrul acesta se va întâmpla într-o anumită epocă!” și așa a fost. El a venit jos și a împlinit ce a spus. Astfel, El nu are nevoie de nici o tălmăcire pentru acest lucru, fiindcă se tălmăcește singur. Dumnezeu nu are nevoie de nimeni ca tălmăci. El este Elohim, Cel ce există prin Sine însuși, Atotputernicul. El nu are nevoie de ajutorul nimănui, pentru că este și va fi întotdeauna Dumnezeu.

Dar El nu poate face un lucru: nu poate fi împotriva Cuvântului Său și să rămână Dumnezeu. El trebuie să-Și țină Cuvântul pentru că Cuvântul este Dumnezeu, și

Dumnezeu este identificat prin Cuvântul făgăduit unei epoci.

În zilele lui Moise a fost identificat prin Cuvântul Lui. El îi spusese lui Avraam: „Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani.

Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de-acolo cu mari bogății.” (Geneza 15.13-14).

Când S-a arătat acea minge mare de foc în acel rug aprins, acel semn mare, Moise era chimist, fiindcă fusese învățat în toată înțelepciunea egiptenilor. Dacă s-ar fi bazat pe educația lui, ar fi spus: „Ce pom ciudat! După ce arde de tot, am să iau o frunză și o voi duce în laborator să văd cu ce fel de chimicale a fost stropit!”, Domnul nu ar fi vorbit niciodată cu el. Dar când și-a scos încălțăminte, el a arătat că pășește smerit. Așa Îl găsim pe Dumnezeu: când ne punem deoparte mândria și pășim smeriți în prezența Lui.

Ascultați Glasul care se identifica înaintea lui Moise: „*Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov. Mi-am adus aminte de făgăduința Mea și văd că este timpul potrivit, așa că am venit jos să te trimit, iar tu vei fi Glasul Meu!*” O, Doamne!

Așa procedează Dumnezeu. El S-a identificat în caracteristica Lui, în supranatural. Uneori, supranaturalul este ceva fenomenal și îi face pe oameni să fie mai buni, dar alteori ei nu înțeleg.

Același lucru s-a întâmplat și cu Iosif. El n-a putut înțelege. Era fiul lui David, dar nu a putut înțelege cum a fost posibil ca Maria să rămână însărcinată. Nu a crezut-o, deși l-a privit cu ochii ei mari și căprui și i-a zis: „Dragule, știu că suntem logodiți, dar trebuie să-ți spun ceva. Am fost vizitată de îngerul Gavril și el mi-a spus că sunt însărcinată de la Duhul Sfânt și Îl voi naște pe Fiul lui Dumnezeu.” Iosif a vrut

s-o creadă, dar nu putea; era prea greu pentru el. Era imposibil ca o fecioară să rămână însărcinată. Era ceva neobișnuit.

Aceasta fac lucrurile neobișnuite și imposibile ale lui Dumnezeu: îi fac pe oameni să se poticnească. Ele deschid ochii unora și în același timp îi orbesc pe alții. Întotdeauna a fost așa. Aceasta au făcut lucrurile neobișnuite și felul Lui neobișnuit de a lucra.

Dacă Iosif ar fi privit în Scriptură să vadă ce urma să se întâmple în timpul acela, ar fi înțeles. În vremea aceea nu erau proroci. Trecuseră patru sute de ani de la ultimul proroc pe care-l avuseseră, și prorocii erau ceva neobișnuit.

Și pentru că nu erau proroci, Dumnezeu S-a folosit de ceva secundar, de un vis pe care i l-a dat lui Iosif și în care i-a spus: „*Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevasta ta, căci ce S-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.*” (Matei 1.20).

Vedeți cum se identifică Dumnezeu? El o face întotdeauna în mod supranatural. Dacă am avea mai mult timp, am putea explica cum era cu Iosif, cu Moise, etc., dar cred că înțelegeți ce vreau să spun: că în fiecare timp, Dumnezeu trimite un individ, o persoană.

Deci de ce să te agăți de un grup când toți împreună sunt greșiți? Biblia spune în Apocalipsa 17 că toți vor fi adunați într-un mare grup. Dar cei care vor ieși, o vor face individual, persoane care sunt drepte înaintea lui Dumnezeu, fiindcă nu grupul este drept, ci individul din grup. Atunci de ce ne mai certăm între noi și spunem: „Noi aparținem de cutare și cutare!” fiindcă aceasta nu înseamnă nimic pentru Dumnezeu. Este vorba de tine ca individ. Trebuie să stai pe propriile tale picioare și să depui mărturie. Fiecare dintre voi trebuie să răspundeți înaintea lui Dumnezeu, înainte de Apocalipsa.

Dar dacă îi vorbesc unei persoane care nu poate primi pentru că nu are cu ce să primească? Biblia spune: *„Dar cea dedată la plăceri, măcar că trăiește, este moartă.”* (1Timotei 5.6).

Uitați-vă la Isus! Așa cum știm, El era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Noi credem aceasta, pentru că așa spune Biblia. Priviți cum a făcut semnul mesianic.

Fariseii aveau o oarecare lumină. Ei erau oameni buni și duceau o viață curată, religioasă; erau organizați și aveau preoția. Dar deși aveau ceva lumină în inimile lor, nu aveau o reprezentare veșnică în slavă. De aceea, atunci când au văzut supranaturalul au spus: *„Acesta este Beelzebul, un drac!”* Și ce s-a întâmplat? Au pierdut și lumina pe care au avut-o.

Acolo era și o femeie cu renume rău, o prostituată, dar ea avea în inimă reprezentarea unui gând al lui Dumnezeu. Era apăsată de păcat, dar când a văzut ce s-a întâmplat, a spus: *„Doamne, văd că ești proroc. Știu că atunci când va veni Mesia, ne va spune aceste lucruri.”* Ce a făcut aceasta? I-a curățat viața. Pentru ea, El era Răscumpărătorul, fiindcă putea s-o ridice din starea în care era.

Dar acelor farisei religioși, le-a zis: *„Voi aveți de tată pe diavolul; și faceți lucrările lui.”* (Ioan 8.44). Aceștia erau oameni religioși, de rang înalt și bine văzuți, dar Isus i-a numit *„șerpi și draci,”* pentru că au respins Lumina aceluia ceas. Exact aceasta au făcut.

În epoca Lui, Isus era la fel ca toți prorocii în epocile lor, fiindcă fiecare erau interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru epoca respectivă.

Moise era Cuvântul lui Dumnezeu interpretat pentru timpul lui, iar Dumnezeu i-a zis: *„Te voi trimite acolo și îi vei elibera. Eu te trimit acolo cu Cuvântul Meu și voi face semne mari și minuni.”* Și a făcut.

Maria era interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu: „*Fecioara va rămâne însărcinată.*” Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu tălmăcit. Și a venit în scenă Isus, Dumnezeul prorocilor. Dar ei erau atât de organizați, oh, și într-o asemenea stare încât nu L-au recunoscut, pentru că n-a venit așa cum s-au gândit că ar fi trebuit să vină. Ei credeau că Dumnezeu va pune o scară până la cer și porțile cerului aveau să se deschidă, iar Isus avea să coboare pe acea scară și să spună: „Caiafa, mare preot al lui Dumnezeu, iată, am venit!”

Dar El a venit ca un Copilaș născut într-un grajd amenajat într-o mică grotă, cu paie și balebă pe jos. Un Copilaș înfășat în niște cârpe și pus într-o iesză. El nu avea școală, dar era Cuvântul. Ați observat cum au corectat ei Cuvântul? El este Cuvântul și este Același ieri, azi și în veci. Corect.

Nu vreau să îndrept nimic spre nimeni, nu aceasta este intenția mea, fiindcă dacă aș gândi așa, ar trebui să vin în fața altarului să mă pun în ordine.

Fiți atenți, voi, cei care vă rugați la Maria pentru mijlocire. Eu cred că ea a fost fecioară, cu siguranță, dar a fost numai incubatorul de care s-a folosit Dumnezeu ca să-L aducă pe Hristos pe pământ.

Dumnezeu Și-a întins cortul. Fiind laHVeH, El a venit într-un trup de om, dar era Emanuel, „Dumnezeu venit să locuiască printre noi,” Dumnezeu în trup, Dumnezeu ascuns într-un cort omenesc, care a fost numit Fiul lui Dumnezeu.

Priviți la acest Copil de doisprezece ani care, din câte știm, nu a fost nici o zi la școală. El stătea în Templu și se confrunta cu preoții. Și iată că vine mama și tatăl Lui, care L-au căutat timp de trei zile, fiindcă L-au pierdut, iar când L-au găsit, l-au zis: „Fiule, eu și tată Tău Te-am căutat cu lacrimi zi și noapte.” Priviți cum și-a negat ea mărturia. Maria i-a spus lui Iosif că Duhul Sfânt a umbrit-o și că Isus era Copilul născut din fecioară, iar acum zicea: „Eu și tatăl Tău Te-am căutat.” Vedeți ce greșală a făcut?

Dar priviți ce i-a spus Cuvântul lui Dumnezeu: „*De ce M-ați căutat? Oare nu știți că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?*” (Luca 2.49). Cuvântul corectează întotdeauna greșeala prin identificarea lui Dumnezeu printre oameni. Ei bine, dacă Iosif era tatăl Lui, Isus trebuia să facă mobilă și case, dar El era în Templu și dărâma denomi-națiunile din zilele acelea. El era în casa Tatălui Său. Vedeți ce făcea? „*Oare nu știți că trebuie să fiu în Casa Tatălui Meu?*” Păi, El era Cuvântul!

El este Cuvântul și Cuvântul corectează greșeala prin identificarea caracteristicii lui Dumnezeu. Amin.

Odată, am citit o povestire despre Simon Petru și fratele său, Andrei. În vremea aceea el se numea Simon, fiindcă încă nu fusese numit Petru. Deci, el și fratele lui erau pescari ca și tatăl lor. Și într-o zi, tatăl lor care era deja bătrân, i-a chemat lângă barcă și le-a zis: „Băieți, voi știți că nădejdea noastră a fost întotdeauna Dumnezeu. De multe ori nu am avut ce să mâncăm și a trebuit să ne plătim și dările, dar m-am încrezut întotdeauna în Dumnezeu și am trăit ca un evreu adevărat, așteptând venirea lui Mesia. Însă, fiindcă am îmbătrânit, probabil nu voi mai apuca să-L văd venind, dar vreau să știți câteva lucruri.”

Pot să-l văd cum și-a pus o mână peste Simon și pe cealaltă peste Andrei și le-a zis: „Băieți, chiar înainte de venirea lui Mesia, veți vedea multă încurcătură, fiindcă se vor ridica tot felul de imitații ca să orbească ochii oamenilor. Întotdeauna s-a întâmplat așa, dar să nu uitați că Mesia va fi un proroc, fiindcă Moise ne-a spus în Deuteronom 18.15: „*Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!*” Noi nu am mai avut de sute de ani proroci care să manifeste Cuvântul lui Dumnezeu. Nu a avut la cine să vină Cuvântul, așa că de patru sute de ani avem aceste denomi-națiuni. Dar când va veni El, va fi identificat ca proroc; va fi un proroc. Să nu uitați aceasta!”

Mi-l pot imagina pe Simon cum s-a dus să-L vadă pe Isus acolo pe țarm. Isus tocmai Își începuse slujba în Ioan 1, după ce Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Din relatarea Bibliei, știm că Andrei l-a văzut primul pe Isus și tot el l-a ascultat pe Ioan predicând. El a încercat să-l aducă și pe Simon la adunarea Lui,

dar el i-a răspuns: „O, este numai un alt predicator! Dă-i pace, fiindcă au fost atâția imitatori! Și acela și acela...” Andrei a insistat: „Acesta este Mesia!”, dar Simon nu putea crede așa ceva. Totuși, într-o zi s-a dus în locul unde era Isus. Oamenii erau adunați chiar lângă lac, iar femeile se grăbeau să termine de spălat hainele ca să meargă să-L asculte. Probabil Simon pescuise toată noaptea, dar nu prinsese nimic, așa că s-a hotărât să meargă să-L asculte.

Când a ajuns acolo, a văzut un tip care arăta tare ciudat. Biblia spune că *„înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.”* (Isaia 53.2), fiindcă nu arăta ca un împărat.

Să știți că frumusețea este de la diavolul. Acesta este adevărul. Poate vom ajunge și la aceasta mai târziu. Noi știm ce a adus ca jertfă Cain și ce trecătoare este frumusețea acestei lumi. Hollywood-ul a câștigat teren peste tot, chiar și în biserică. Da, domnilor, dar este o concepție falsă, de la diavolul.

Priviți frumusețea Domnului, care constă în sfințenie și putere, nu în vopsele, pudră, șort și alte lucruri cu care ne îmbrăcăm. Este vorba de frumusețea sfințeniei și a neprihănirii, fiindcă noi nu suntem din lumea aceasta, ci suntem din Împărăția de sus, în care locuiește neprihănirea. Da. Dar lumea nu se împodobește cu așa ceva, fiindcă este prea multă televiziune și celelalte lucruri.

Și iată că Simon a ajuns în prezența Lui, a Celui despre care Andrei credea că este Mesia. Cum l-a văzut Isus, i-a zis: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* (Ioan 1.42). Atunci a știut Cine era El. Nu mai era de glumit, pentru că Dumnezeu Își identifica aceeași caracteristică din Scriptură. Dacă ar fi putut să vadă și Iosif aceasta!

Când a fost pe pământ și a predicat, Isus a zis: *„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). O, dacă s-ar fi întors de la Lege! Legea a fost până în timpul acela, dar pentru că trăiau tot în lumina ei, nu au putut vedea identificarea Scripturii sub ochii lor. Acest lucru le-a scăpat.

Așa au făcut în fiecare epocă și o vor face și în aceasta. A fost vestit că o vor face, că epoca Bisericii Laodicea va face același lucru.

Priviți-l pe Simon! El stătea acolo și se gândea: „Noi n-am mai avut nici un proroc de patru sute de ani și iată că aici stă Unul care îmi spune cine sunt și cum se numea tatăl meu. Acesta este Mesia!” Noi știm că Simon era un om fără școală, dar a fost făcut episcopul bisericii.

Acolo mai stătea un bărbat care se numea Filip. El studiase Biblia cu un bărbat numit Natanael, care locuia la o distanță de cincisprezece mile de locul unde era Isus. Aceasta însemna o zi bună de mers. Și Filip s-a dus la Natanael și i-a zis: „Noi doi am studiat Biblia împreună.” „Da.”

„Amândoi știm că nu am mai avut un proroc de patru sute de ani și că este vremea să se întâmple ceva, fiindcă trebuie să vină Mesia. Maleahi ne-a spus că El va trimite un premergător care cred că a fost Ioan.”

Noi știm că atunci când vedem un semn biblic adevărat, în spatele lui există și un Glas biblic. Dacă semnul nu este urmat de nici un Glas, ci auziți același bătrân glas teologic, uitați-l, fiindcă nu vine de la Dumnezeu! Lui Moise i s-a spus: *„Dacă nu te vor crede și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn, vor crede glasul celui de al doilea semn.”* (Exod 4.8). Semnul trebuie să fie însoțit de un Glas. Absolut! Dar dacă este același glas teologic, uitați de el! Voi L-ați avut deja! Este ceva! Dumnezeu încearcă să atragă atenția oamenilor printr-un semn, apoi trimite un Glas în spatele lui. Trebuie să fie un Glas biblic, altfel Moise nu L-ar fi crezut, și nici Pavel.

Când era pe drumul Damascului și a văzut acel semn, acel Stâlp de Foc, Pavel a strigat: „Doamne!” Acel evreu nu ar fi numit pe nimeni „Doamne,” decât pe Domnul. El a zis: *„Cine ești Tu, Doamne?”*

Și Domnul a zis: „Eu sunt Isus pe care-L prigonești. Ți-ar fi greu să arunci înapoi cu piciorul într-un țepuș.” (Fapte 9.5). Ați văzut? Acolo era și semnul și Glasul semnului.

Priviți ce a spus și uitați-vă la slujba lui de atunci încolo, la ce a făcut și veți vedea cum trebuie să conduceți biserica.

Noi am văzut cum a fost identificat în fața lui Simon, iar când a ajuns la Natanael, Filip i-a povestit ce a văzut.

„Un moment,” i-a zis Natanael, „cred că greșești!”

„Nu, nu greșesc. Ți-l amintești pe pescarul acela de la care obișnuiam să cumpărăm pește?” „Da.”

„Știi că nu știa nici să-și scrie numele.”

„Așa este. Am și acum hârtia dată pentru peștele de atunci.”

„Aș vrea să te întreb ceva, Natanael. Tu ești un om învățat, un evreu adevărat și un cititor al Bibliei: spune-mi ce va fi Mesia când va veni?”

„Păi, va fi un proroc fiindcă așa spune Biblia.”

„Ce-ai zice dacă ți-aș spune că El i-a spus pescarului Simon care era numele lui și al tatălui său?”

„Nu pot crede așa ceva.”

„Atunci haide să te convingi. Vino și vezi!”

„Dar ar putea ieși ceva bun din Nazaret?”

„Vino și vezi!” Acesta este un sfat bun. Nu stați acasă și criticați, ci haideți, vedeți și convingeți-vă!

„Ia-ți Biblia, vino și convinge-te!” Și s-a dus; iar când a ajuns în prezența lui Isus, El l-a privit și a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”* (Ioan 1.47).

„De unde mă cunoști?”, l-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: „Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.” (v. 48).

Natanael l-a răspuns: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!” (v. 49).

De ce? Pentru că a fost identificat de caracteristica Lui. De ce? Pentru că în Evrei 4.12 scrie: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”*

Aceasta au făcut prorocii, fiindcă erau Cuvântul. Ei erau Cuvântul pentru timpul lor, așa că puteau spune ce se va întâmpla, ce gândeau oamenii și ce va fi, dar aici era plinătatea Cuvântului. Înțelegeți?

Însă acolo erau unii care trebuiau să dea niște răspunsuri adunării lor. Ei trebuiau

să dea un răspuns fiindcă nu puteau nega lucrările puternice care se făceau.

Aveau deja vindecări, aveau scăldătoarea de la Betesda, unde oamenii intrau în apă și erau vindecați. Oamenii au avut în fiecare epocă vindecarea divină, dar aici era un proroc. Și știți ce au spus: „Acesta este Beelzebul, un ghicitor.”

Isus le-a zis: „Eu vă iert pentru aceasta, dar când va veni Duhul Sfânt, într-o altă epocă, dacă cineva va spune numai un cuvânt împotriva Lui, nu va fi iertat nici în lumea aceasta, nici în cea viitoare.” Dacă spui că Duhul lui Dumnezeu, care face lucrările lui Dumnezeu, este un duh necurat, faci hulă. Gândiți-vă serios la lucrul acesta și aveți grijă!

Așa a fost identificat El ieri. Acesta a fost Isus, ieri, iar dacă El este Același și astăzi, va face aceleași lucruri. Așa S-a făcut cunoscut ca Mesia și a fost recunoscut: prin lucrările Lui.

Există trei feluri de oameni: evrei, neamuri și samariteni. Aceștia sunt urmașii lui Sem, Ham și Iafet, fiii lui Noe. Neamurile nu-L așteptau pe Mesia, pentru că noi ne închinam la zei, eram păgâni. Noi, anglo-saxonii, romanii, grecii și ceilalți, eram păgâni și nu Îl așteptam pe Mesia.

Acum fiți atenți. El Se descoperă numai celor care Îl așteaptă. Astfel, El S-a făcut de multe ori cunoscut evreilor. Vom vorbi despre aceasta mai târziu, în cursul săptămânii. Dar și samaritenii Îl așteptau, iar într-o zi, Isus a ajuns la Sihar. Era cam pe la ora unsprezece sau doisprezece și i-a trimis pe ucenici în cetate după cele trebuincioase.

Și în timp ce erau plecați, a venit la fântână o femeie cu renume rău, poate foarte frumoasă. Poate fusese alungată de părinții ei, sau poate nu văzuse nimic în biserică ei, așa că a luat-o pe o cale rea, trăind cu mai mulți bărbați. Femeia a venit să ia apă din fântâna lângă care stătea Isus. Poate că El arăta mai bătrân,

fiindcă deși avea numai treizeci de ani, în Ioan 8 ni se spune că arăta de cincizeci de ani. Astfel, ei l-au zis: „N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam!” (Ioan 8.57), dar El le-a răspuns: „Adevărat, adevărat vă spun că mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (v. 58). Ați văzut?

Deci, acea femeie a venit să ia apă și a pus vasul jos. Ei mai au și astăzi acele fântâni. Voi, femeilor, credeți că umblați frumos. Ar trebui să le vedeți pe femeile acelea. Ele poartă pe cap un vas cu apă care are cam cinci galoane (douăzeci și doi de litri și jumătate), iar un alt vas îl pun pe șold și merg discutând una și alta, fără să verse un strop. Este cel mai frumos umblet pe care l-ați văzut.

Femeile cu renume rău din Răsărit, nu se puteau amesteca cu femeile cinstite, fiindcă erau însemnate. Astfel, dacă o femeie era necredincioasă bărbatului ei, nu mai putea umbla cu celelalte femei, dar la noi totul este altfel.

Așadar, ea n-a putut veni după apă odată cu fecioarele, dimineața, ci a trebuit s-o facă spre amiază. Dar deși era așa căzută, în acea femeie era o sămânță hotărâtă mai dinainte. Când și-a lăsat vasul jos, a auzit glasul unui om care spunea: „Dă-mi să beau!”

Ea a privit și l-a văzut pe acest evreu de vârstă mijlocie. Eu nu știu ce a gândit femeia în clipa aceea, dar a zis: „Nu se cade ca Tu, un evreu, să ceri ceva de la o samariteană.” Ea nu știa cine era El. Poate se gândea că bărbatul vrea să glumească cu ea. Dar discuția a continuat mai departe. Ce încerca El să facă? Să-i atragă atenția. Tatăl îl trimisese acolo, dar acum trebuia să afle de ce o făcuse.

Samaritenii îl așteptau pe Mesia, iar El Se identifica aici pentru ei, așa cum o făcuse mai înainte pentru evrei.

Deci ea l-a zis: „Nu se cuvinte să-mi ceri mie, unei samaritene.”

Dar El i-a răspuns: „Dacă ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere să bei, iar Eu ți-aș da o apă pe care nu ar mai trebui să te chinuiești s-o scoți.”

Și au continuat discuția în felul acesta, vorbind despre închinare, iar la un moment dat, El a aflat care era problema ei. Noi știm cu toții care era aceea: avusese prea mulți bărbați. Deci, El i-a zis:

„Du-te și adu-l pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine zici că nu ai bărbat, pentru că cinci bărbați ai avut, iar cel cu care trăiești acum, nu este bărbatul tău.”

Priviți la această femeie! Uitați-vă la diferența dintre ea și acei farisei. Ei spuneau: „Acesta este Beelzebul!”, dar ea a zis: „Doamne, văd că ești proroc.” Oh, acolo este Lumina. Când soarele atinge sămânța, este cât se poate de sigur că va ieși la suprafață Viața. Lumina a atins Sămânța din inima ei de prostituată, așa că femeia a spus: „Doamne, văd că ești proroc. De multe sute de ani nu am mai avut un proroc, dar Îl așteptăm pe Mesia și știm că atunci când va veni, El va face lucrul acesta.”

Acesta este semnul lui Mesia. Nu vedeți aceasta? Mesia era în Moise; Mesia era în Enoh; Mesia era în fiecare epocă. El este Același ieri, azi și în veci; este tot timpul Hristos.

Deci, ea a spus: „Știm că atunci când va veni Mesia, va face aceste lucruri.” Și El a răspuns: „Eu, Cel care vorbește cu tine, sunt Acela.” Oh, Doamne!

Când a auzit aceasta, femeia a lăsat vasul acolo și a alergat în cetate, zicând: *„Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva acesta este Hristosul?”*

Și fără să vadă ce s-a întâmplat, întreaga cetate a crezut în El. Așa este. De ce? Pentru că acolo era caracteristica Lui. El S-a identificat ca Mesia pentru cetatea Sihar. El era Dumnezeu prorocilor; El era Prorocul manifestat. El a fost același de-a lungul epocilor și este Același ieri, azi și în veci. Acum trebuie să ne grăbim să încheiem.

În Zaharia ni s-a spus de un proroc: *„Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7). Așa spune Biblia.

Acum fiți atenți fiindcă vom încheia imediat. Geografic soarele răsare din est. Răsare în est și apune în vest. Acum aș vrea să mă ascultați cu atenție. Civilizația a călătorit cu soarele. Noi toți știm aceasta, nu-i așa? (Adunarea spune: „Amin.”).

Așa s-a întâmplat și cu Evanghelia. Ea a început în est, iar de-a lungul timpului a venit din est prin Germania, peste Mediterană, apoi din Germania peste canalul englez în Anglia, de acolo peste Atlantic în statele Unite, pe Coasta de Vest, așa că estul și vestul s-au întâlnit.

Soarele care răsare în est, este același soare care apune în vest.

Acum priviți. Fiul a „răsărit” ca Mesia la poporul răsăritean, iar de când a plecat, am avut Lumină ca într-o zi înnoată, când soarele este acoperit de nori. Avem denominațiuni, am construit spitale, am ridicat școli, am înființat organizații. Am făcut toate aceste lucruri așa cum trebuia să le facem.

Însă El a spus: „...spre seară se va arăta lumina.” Cu alte cuvinte, Același Isus Se va ridica din nou, în puterea învierii Lui, după cum a promis în Maleahi 4, în Ioan 14.12 și în Luca 17: „Cum a fost în zilele Sodomei, ai domă va fi și la venirea Fiului omului.”

Priviți ce s-a întâmplat în zilele Sodomei. Avraam avea făgăduința venirii fiului, iar aici vedem semnul care a fost făcut.

Noi am văzut ce s-a întâmplat în Sodoma. Acolo era Lot, un simbol spre biserica firească, organizația, care a primit doi mesageri care s-au dus la ei: un Billy Graham modern și un Oral Roberts. Și mai știți ceva? În toată istoria bisericii, nu a fost trimis niciodată un bărbat al cărui nume să se termine cu „h-a-m”, ca Billy **Graham**. Dar G-r-a-h-a-m este format din șase litere, pe când A-b-r-a-h-a-m este format din șapte litere. **Graham** este chiar în Sodoma, lovind oamenii.

Dar și biserica duhovnicească, Avraam cel chemat afară, a primit o vizită. Priviți ce semn i-a dat acel Bărbat. El nu a predicat mult, ci i-a dat făgăduința care era gata să se împlinească. El a zis: „Unde este Sara?” Să nu uitați că cu o zi în urmă ea era Sarai, iar el era Avram. Și El i-a zis: „Abraham, A-b-r-a-h-a-m, unde este S-a-r-a, nu S-a-r-a-i? Unde este Sara, „Prințesa,” nevasta părintelui popoarelor? Și el a răspuns: „Este în cortul de la spatele Tău.”

„La anul pe vremea aceasta Mă voi întoarce la tine.”

Un Om care a mâncat carne de vițel și pâine, și a băut lapte de vacă. Un Om cu hainele prăfuite care stătea acolo cu spatele la cort și zicea: „Unde este nevastă-ta, Sara?”

„Este în cortul de la spatele tău.”

Și Sara și-a zis: „Eu o femeie bătrână să mai am plăceri cu domnul meu care este și el bătrân?” Biblia spune că ei erau înaintați în vârstă, ea fiind deja în menopauză de cincizeci de ani. „Să mai am plăceri cu domnul eu?” Și a râs în sinea ei. Știți voi. Dar acel Om a întrebat: „De ce a râs Sara?”

Și ce s-a întâmplat? Avraam L-a numit pe acel Om, „Elohim”, adică „Dumnezeul cel Atotputernic” descoperit într-un trup omenesc.

Isus Domnul nostru a spus: „Cum a fost în zilele lui Lot, ai domni și când Se va manifesta Fiul omului, când va fi făcut cunoscut.” În timpul din urmă, când Se va arăta Fiul omului, Evanghelia Lui Îl va identifica la fel ca în timpul lui Lot.

Uitați-vă la aceste popoare pervertite! Uitați-vă la acești homosexuali! Uitați-vă unde am ajuns! Biserica este o încurcătură la fel ca toate celelalte lucruri, iar Dumnezeu le va vărsa pe toate din gura Sa, de sus până jos, pentru că totul este o murdărie.

Scena este pregătită. Este timpul ca Dumnezeu să revină într-un trup de carne: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.” (Evrei 4.12). Este timpul să vină în scenă și să-L dovedească pe Isus Hristos Același ieri, azi și în veci! Este dat un Cuvânt făgăduit pentru acest timp, iar Dumnezeu este aici să Se manifeste și să adeverească acest lucru. Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, Tu ai spus că „spre seară se va arăta lumina.” Doamne, noi Te vedem prin toate semnele date: popoarele se destramă, Israel este înapoi în patria lui, au loc cutremure de pământ, inimile oamenilor cedează, iar mintea lor este tot mai stricată și se împotrivesc Adevărului. „După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.

Dar nu vor mai înainta; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.” (2Timotei 3.8-9). Tu ai promis însă, că Te vei face cunoscut, că Fiul omului va fi descoperit prin aceleași caracteristici care L-au identificat în fiecare epocă, Isus Hristos Același ieri, azi și în veci.

Doamne Dumnezeu, mare Iahveh, Elohim, vino în seara aceasta, jos, la poporul Tău. Vino și fă-Te cunoscut, astfel ca oamenii să poată crede, să poată înțelege și să știe că Tu ai rămas Același Dumnezeu și că ești Același ieri, azi și în veci; iar cei ce sunt rânduiți pentru vindecare și cei rânduiți pentru Viața veșnică, să întindă mâinile și să Te atingă. Fie ca vizita Ta să nu fie în zadar, pentru că cer aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți credeți că aceasta este Evanghelia, că este Adevărul? (Adunarea spune: „Amin!”). Trăim noi în acel timp? Dacă este așa, atunci Dumnezeu este obligat să Se identifice.

Acum aș vrea să fiți atenți. Voi depăși puțin timpul, poate cu vreo cincisprezece minute.

Am împărțit numere de rugăciune și aș vrea să se alinieze aici începând cu numărul A1.

Doamna nu poate să vină? În ordine. Duceți-i un scaun pentru că este bolnavă, sau poate e bolnav soțul ei. Să așteptăm până când se aliază cei de aici. Restul să-și păstreze numărul. Câți din cei prezenți în adunare sunt bolnavi sau nu au numere de rugăciune? Ridicați mâna, oriunde vă aflați. În ordine.

Fiți respectuoși. Aș vrea să fiți atenți la mine, în timp ce ei se adună în rândul de rugăciune. Fiți atenți la ce vă spun. Da?

Odată, Isus a mers într-un loc, peste mare, iar acolo era o femeie cu o scurgere de sânge. Toți oamenii și preoții aceia își băteau joc de El, dar erau și câțiva care credeau în El.

Sunteți atenți la ce vă spun? Spuneți: „Amin!” (Adunarea spune: „Amin!”). Vedeți voi, eu nu am de-a face cu voi ca persoane, ci cu duhul vostru. Și în timp ce vă mișcați, aveți gândul în altă parte, iar eu încerc să intru în contact cu duhul vostru. Odată, un om se uita la Pavel și credea sincer, iar Pavel i-a zis: „Văd că ai credință pentru a fi vindecat.” Ați văzut? Acum fiți atenți!

Femeia aceea nu a putut ajunge la El, nicicum. Să zicem că nu avea număr de rugăciune ca să ajungă în rând, și toți se înghesuiau pe lângă El. Toată lumea zicea: „Bună ziua, Rabi. Am auzit că ești proroc. Noi știm că trebuie să vină un proroc, dar pe Tine nu Te cunoaștem. Voi spune despre Tine în biserica mea, să văd dacă ei Te vor crede.” Ați văzut? Aceeași poveste veche.

Dar femeia aceea a crezut și s-a strecurat printre oameni gândindu-se: „Dacă mă voi atinge de haina Lui, voi fi vindecată.” Și L-a atins.

Poate vreunul din voi a avut ocazia să vadă cum sunt îmbrăcați palestinienii. Ei au o haină pe dedesubt și una pe deasupra, care este mai largă, așa că dacă cineva ar atinge poala unei astfel de haine, precis nu ar simți nimic, mai ales în mulțime. Dar ea era în genunchi și i-a atins poala hainei, după care s-a retras. Isus S-a oprit imediat și a întrebat: „*Cine M-a atins?*”

Priviți ce a spus Petru, cel care avea cheile Împărăției. Să folosim limbajul din zilele noastre: „Păi, Doamne, cum poți întreba așa ceva? Oamenii aceștia vor crede că ești nebun, fiindcă toată lumea Te atinge.”

Toți spuneau: „Salutare, Rabi! Ia spune, chiar ești un vindecător divin? Spune drept, fiindcă avem aici un cimitir plin. Haide și ridică un mort, și Te vom crede.”

Unii erau de partea Lui, în timp ce alții erau împotriva Lui, așa cum se întâmplă în orice mulțime.

Și Petru l-a zis: „Cum poți întreba așa ceva, când toți se ating de Tine?” Dar El a răspuns: „*Din Mine a ieșit o putere,*” după care a privit în jur și a văzut-o pe femeia care îl atinsese. Ea nu se putea ascunde pentru că posedea în inima ei acea Sămânță. Dumnezeu să ne dea și nouă acea Sămânță! De aceasta avem nevoie chiar acum. Astfel, a găsit-o și i-a spus despre scurgerea ei de sânge, după care a zis: „*Credința ta te-a vindecat!*”

Tu zici: „Dacă El ar fi în seara aceasta aici, aș face la fel ca ea.” Crezi că dacă El ar fi în seara aceasta aici și L-ai atinge, te-ai vindeca?

Atunci dați-mi voie să vă spun ceva. În Cartea Evreilor, în capitolul 4, scrie că „*Acum El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.*” (parafrizare). Câți credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Și dacă El este Același ieri, azi și în veci, cum ar proceda astăzi? La fel ca ieri, este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”).

Tu nu trebuie să fii aici sus. Dacă crezi, spune doar: „Doamne, aceste lucruri sunt ciudate, dar omul acesta vorbește din Biblie.” Întotdeauna a fost ciudat, în toate epocile. Cercetați Scripturile și veți vedea că așa este.

Isus a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Ați văzut?

Deci, cercetați Scripturile fiindcă acolo este Adevărul. Noi suntem în timpul din urmă. Întreaga natură dovedește că este timpul din urmă. Prin unirea care se face, bisericile, mama curvelor și fiicele ei, vor merge, cât de repede și fără să știe, în marele abator ecumenic, ca să primească semnul fiarei. Așa spune Biblia, iar noi vom vorbi despre aceasta mai târziu.

În timp ce prezența Lui este aici, aș vrea ca cei care nu aveți numere de rugăciune, să vă atingeți de haina Lui, fiindcă El este Marele nostru Preot. Cum Îl poți atinge? Prin credință. Atingeți-i haina și veți vedea dacă nu va face același lucru pe care l-a făcut atunci, fiindcă Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci. Aceasta ar trebui să fie destul ca să vă convingă. Nu-i așa (Adunarea spune: „Amin!”). În ordine.

Acum am să vă rog să nu vă mai plimbați și să stați liniștiți. Stați plini de respect. Voi trebuie să aveți respect pentru Duhul Sfânt. Respect! Singurul mod prin care puteți primi ceva de la Dumnezeu este să respectați Mesajul Lui. Respectați-L!

Haideți să punem deoparte, pentru un moment, toate religiile și denomiinațiunile voastre și să spunem: „Dacă El este Cuvântul, atunci Cuvântul deosebește gândurile inimii. Dacă El a fost Mesia ieri, înseamnă că este Același și astăzi. Trebuie să fie, pentru că a promis același lucru și pentru astăzi.”

Acum vă rog să nu vă mai mișcați. Stați liniștiți și plini de respect! Darul nu este un topor cu care te duci și începi să cioplești și să tai. Așa ceva este greșit. Darul este să știi să te dai la o parte ca să între Dumnezeu și să te folosească cum vrea. Darul este să te dai pe tine la o parte. Înțelegeți? Nu este ceva ce ai în mâna ta, cu care să înjunghii și să lovești. Nu acesta este Dumnezeu! Înțelegeți? Lucrul pe care îl facem noi, este să ne dăm pe noi înșine la o parte, fiindcă după aceea vine Duhul Sfânt și te folosește așa cum vrea El.

Deci trebuie să vă dați pe voi înșivă la o parte. Indiferent ce a făcut Dumnezeu cu mine, trebuie să-ți faci și ție; indiferent cât mă va unge pe mine, trebuie să te ungi și pe tine. Altfel, este așa cum scrie: „*Și n-a făcut multe minuni în locul acela...*” (Matei 13.58). Înțelegeți?

Cred că am văzut acolo în spate, un băiat, sau așa părea, într-un scaun cu rotile. Oricine ești și oriunde te afli, să crezi!

Să nu uitați că eu nu pot vindeca pe nimeni. Nu există nici un om care să poată vindeca, ci doar Dumnezeu. Câți pot înțelege aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Vindecarea a fost deja plătită, așa că tot ce trebuie să faceți este să credeți că El este prezent aici ca să-Și țină Cuvântul. Deci, dacă v-am spus Cuvântul Lui care a promis aceste lucruri, și voi credeți tot, El va dovedi că este aici.

Aici stă o doamnă. Este cu mult mai tânără decât mine. Acesta este un tablou ca cel din Ioan 4, cu un bărbat și o femeie care se întâlnesc pentru prima dată. Cred că nu ne cunoaștem, așa-i, doamnă? (Sora spune: „Da, domnule.”). Vreau să vadă și audiența. Eu nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată, iar ea a spus aceasta. S-ar putea ca femeia să fie bolnavă, să aibă probleme financiare, sau poate are probleme în căsnicie sau a venit pentru altcineva. Eu nu am nici cea mai mică idee, fiindcă nu o cunosc, dar dacă Hristos ar sta aici îmbrăcat cu costumul pe care mi l-a dat mie... Dacă ea este bolnavă și l-ar spune: „Doamne, mă vindeci?”, El i-ar răspunde că nu poate s-o facă, fiindcă a făcut-o deja. (Sora spune: „Lăudat să fie Dumnezeu!”). Ați văzut?

Dar El s-ar putea identifica, ar putea dovedi că este Mesia, fiindcă are aceeași caracteristică.

Mai întâi Dumnezeu a fost în Stâlpul de Foc, Dumnezeu deasupra noastră. Apoi, Dumnezeu a fost cu noi, în Hristos; iar acum Dumnezeu este în noi. Vedeți? Fii ai lui Dumnezeu, în învierea făcută prin venirea lui Hristos, ca să răscumpere atributele lui Dumnezeu și să le aducă în starea de la început.

Dacă Cuvântul lui Dumnezeu locuiește în inima mea și v-am spus Adevărul, ceea ce am și făcut, atunci Dumnezeu Se va identifica și va dovedi că este Adevărul. Ce ar trebui să facă adunarea? Ce ar trebui să faceți dacă vedeți Scriptura împlinită chiar sub ochii voștri? (Adunarea se bucură).

Acum trebuie să vorbesc cu femeia. Voi vorbi cu ea până când începe să Se miște Duhul Sfânt, apoi să credeți cu toții. Tu ești într-o altă lume, într-o altă dimensiune

și nu știi ce se întâmplă. Aș vrea să vorbesc puțin cu tine, așa cum a vorbit Domnul nostru cu femeia de la fântână. Noi suntem un bărbat și o femeie care se întâlnesc pentru prima dată. Atunci El i-a spus femeii: „Dă-Mi să beau!” Vă amintiți întâmplarea. Tu o știi? Ai citit-o? În ordine. Dacă Domnul Isus va face în seara aceasta același lucru și îmi va descoperi care este problema ta, ce ai făcut sau altceva, vei ști că acest lucru este făcut printr-o putere supranaturală. Vei crede ce am spus atunci când am zis că Scriptura a spus că așa va fi?

Noi vedem cutremure, lumea întreagă într-un haos, vedem unde au ajuns denomiunile, ceea ce dovedește că este timpul să se întâmple. Este adevărat? Credeți aceasta? Deci, dacă Se va identifica, vei crede că acesta trebuie să fie Dumnezeu? Nu pot să fiu eu, fiindcă eu sunt doar un om, sunt fratele tău.

Tu ești creștină. Nu spun aceasta pentru că ai zis: „Lăudat să fie Domnul!”, fiindcă ai putea fi foarte bine o înșelătoare. O spun pentru că simt vibrația duhului tău. Este adevărat, ești creștină.

Dacă Domnul Isus îmi va descoperi care este problema femeii, câți de aici veți crede din toată inima? (Adunarea spune: „Amin!”).

Soră, uita-te puțin la mine. Iată-L că vine. Trebuie să fie o vedenie... Lăudat să fie Domnul! Iau sub controlul meu orice duh de aici, în Numele lui Isus Hristos.

Fiți respectuoși! Uită-te puțin aici, doamnă. Uită-te la mine, fiindcă este timpul ca Domnul să spună ceva.

Dacă ai văzut fotografia cu Lumina aceea, să știi că Ea stă între mine și tine. Tu suferi de o boală de sânge. Este diabet. Dacă este adevărat, ridică mâna. Ați văzut? Cineva poate spune: „Ai ghicit!”

Uită-te aici, tânără femeie. Ești o persoană foarte cumsecade. Privește aici. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? („Da, domnule.”). Deci crezi. Eu nu te pot vindeca și nu știu ce ți s-a spus, dar orice a fost, este adevărat, nu-i așa? Și mai este ceva. Văd că te rogi pentru o fetiță care are ceva la ureche. Îi curge, este adevărat? Da, este adevărat. Se va face bine. Și tu vei fi bine. Du-te și crede din toată inima. Să crezi, soră!

Credeți că El este Același ieri, azi și în veci? (Adunarea se bucură). Credeți și nu vă îndoiiți! Vedeți, *„deosebește gândurile și simțirile inimii.”* Câți știu că Cuvântul face aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”). Aceasta dovedește că ați citit Biblia. Acum, indiferent unde sunteți, să credeți ungera.

Câți dintre voi au văzut poza care a fost făcută aici cu Îngerul Domnului? Ei bine, aceeași Lumină este la nici doi pași de mine. Vedeți, este într-o altă dimensiune pe care nu o puteți vedea. Noi trăim în cinci dimensiuni, iar aceasta este alta. Acum fiți respectuoși pentru un moment.

Aici este o doamnă. Nu o cunosc, nu am văzut-o niciodată. Nu ne cunoaștem, este adevărat? (Sora spune: „Da.”). Deci acum ne întâlnim pentru prima dată. Dacă aș putea face ceva pentru tine, aș face-o cu siguranță, dar eu sunt doar un om. Însă printr-un dar al lui Dumnezeu, vreau ca Isus să Se identifice cu Cuvântul pe care L-am predicat, ca să se vadă că acesta este timpul, că acesta este Cuvântul dat pentru acest timp, că am trecut de faza denominațiilor și ne pregătim să mergem în răpire. Prin aceasta, încercăm doar să-i facem pe oameni să creadă. Înțelegeți?

Priviți piramidele. Piatra din capul unghiului nu a fost pusă niciodată. Noi avem piramida pe bancnota de un dolar. Eu nu fac din aceasta o învățătură a piramidei, ci vreau să v-o arăt ca un exemplu. Piatra aceea din capul unghiului va trebui să fie atât de desăvârșită, încât să se potrivească cu restul. Atunci când Hristos vine să-Și ia Biserica și să răscumpere totul, slujba Sa în Biserică va fi exact ca El în Duhul, apoi merge sus.

Crezi aceasta, soră? („Da, cred.”). Am spus aceasta numai ca să mă liniștesc puțin, fiindcă vedeniile sunt un lucru greu. Când femeia aceea cu scurgerea de sânge s-a atins de haina Lui, El a spus: „*Din Mine a ieșit o putere.*” Și era Fiul lui Dumnezeu. Ce să mai spun eu, un păcătos salvat? Înțelegeți? Dacă Domnul Isus îmi va descoperi care este problema ta, vei crede? (Sora spune: „Îți mulțumesc, Isus!”).

Să nu te temi, fiindcă nu ți se întâmplă nimic. Ai un simțământ ciudat. Este din cauză că Lumina S-a așezat deasupra ta. Ridică mâna ca să vadă și oamenii. Prin tine a trecut un simțământ plăcut și dulce. Acum viața ta nu mai este ascunsă.

Suferi din cauza sinusurilor. („Da.”). Și ai pe inimă pe cineva pentru care te rogi. („Da.”). În ordine. Este vorba de soțul tău. („Da.”). El are probleme cu vederea, din cauza diabetului de care suferă. Așa este. Crezi din toată inima? Și tu, domnule? În ordine, domnule. Atunci să ți se facă după credința ta, soră. Domnul să te binecuvânteze. Credeți din toată inima și nu vă îndoiiți.

Noi suntem străini unul pentru celălalt. Este adevărat? Dacă ai sta numai în prezența unui om, nu ai avea acest simțământ. Crezi că te afli în prezența Lui? („Da.”). Mulțumesc. Să crezi cu adevărat. Trebuie să crezi pentru că văd o umbră. Trebuie să crezi.

Tu ai probleme cu organele interne. Ai avut o operație. Așa este. Dar nu ești bine, fiindcă suferi și acum. Ai avut niște dureri puternice de cap. Tu știi că este Cineva care cunoaște toate lucrurile acestea, nu-i așa? Crezi că poți primi vindecarea? Da? În ordine. Du-te și primește-o în Numele Domnului Isus. Amin. Toată lumea să stea în rugăciune.

Crezi că Dumnezeu poate să descopere ce ai cerut? Și vei crede că nodulul acela va dispărea? Atunci du-te, crede și vei fi bine.

Știu că ești slăbită, de aceea nu vreau să te țin mult. Crezi că sunt slujitorul lui

Dumnezeu? („Da.”). Deci, crezi. Sunt un străin pentru tine, nu-i așa? („Da.”). Și nu ne cunoaștem. Doamnă, dacă aș putea, te-aș ajuta cu bucurie, fiindcă deasupra ta este o umbră, deși ești tânără.

După ce am vorbit cu tine, îmi dau seama că știi că dacă nu se va face ceva pentru tine, vei muri foarte repede. Ai o problemă femeiască și este malignă. Este cancer. („Da, așa este.”). Dacă Dumnezeu nu te ajută acum, vei muri foarte repede. („Mi s-a mai dat o lună de viață.”). Așa este. Crezi că El te poate vindeca? („Da, cred.”). Soră, aceasta este ultima ta șansă. Crede din toată inima și trăiește pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Îmi pun mâinile peste această doamnă, în Numele lui Isus Hristos și condamn diavolul care încearcă să-i ia viața. Fie ca acesta s-o părăsească și astfel ea să trăiască pentru Împărăția Lui. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Crede din toată inima. Credeți și voi.

Încă o umbră. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece și acel lucru să plece de la tine? Ai avut un simțământ ciudat când ai fost adusă, nu-i așa? (Sora spune: „Da.”). Ai fost eliberată chiar atunci. Așa este. Să crezi din toată inima și acest lucru va sta departe de tine. Du-te și crede. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Uită-te la mine, soră. Vrei să poți să-ți mănânci cina și să te simți bine din nou? Atunci, du-te. Ulcerul te va părăsi și vei fi bine din nou. În ordine.

Privește aici, doamnă. De ce te temi? Tu ai o stare nervoasă care te supără de multă vreme. Să știi că nouăzeci la sută din audiență suferă din cauza aceasta. Tu vrei un loc unde să-ți poți pune picioarele. Ei îți spun să crezi asta sau cealaltă, dar tu ai nevoie de un loc de început. Ești pe el chiar acum, crezi aceasta? Cuvântul lui Dumnezeu spune că ești eliberată. Crezi? („Amin.”). Atunci du-te și fii liberă de lucrul acela. În ordine. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră.

Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de diabetul pe care îl ai? (Fratele spune: „Da.”). Da? Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse. Cred din toată inima mea.”

Tu ai o stare nervoasă și o tulburare femeiască. Și ai probleme și cu stomacul. Crezi că Dumnezeu poate să te facă bine? Atunci du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne.”

Uită-te la mine, domnule. Pari un bărbat puternic dar ai nervii slabi. Crezi că astăzi toate acestea vor lua sfârșit? Du-te și primește aceasta în Numele Domnului Isus. Să crezi din toată inima.

Vino, soră. Te văd cum încerci să te ridici. Ai artrită. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Du-te, crede și spune: „Isus Hristos mă face bine!”

Sora mea, crezi că Dumnezeu poate să te vindece de diabetul pe care îl ai și să fii bine? Du-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!”

Vino, doamnă. El vrea să te facă să crezi că-ți vei pierde mințile (Sora strigă: „Oh!”). El îți spune aceasta, dar este un mincinos, fiindcă ești eliberată chiar acum. (Sora strigă: „O, Dumnezeule!”). Du-te și bucură-te, fiindcă Isus Hristos te face bine. („O, Isuse! Isuse, Isuse! Aleluia!”).

Crezi că Dumnezeu poate să te vindece de boala de stomac? Du-te, bucură-te și spune: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse!”

Vino, doamnă. Ai aceeași problemă. Nu accepta ce ți se spune! Este o stare nervoasă. Crezi că Dumnezeu te poate face bine în seara aceasta? Este singura noastră nădejde. Du-te bucuroasă și zâmbitoare și fii așa cum erai înainte.

Credeți din toată inima? Câți credeți din toată inima? (Adunarea spune: „Amin!”). Cred că Isus salvează și sângele Lui mă curăță și mă face mai alb ca zăpada. Să credeți aceasta!

Dar audiența, crede? Credeți? („Amin!”). Rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, omul acesta este departe de mine.” Și voi, cei de acolo din spate, rugați-vă și credeți.

Bărbatul acesta are probleme cu bila. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de boala ta și vei fi bine? Crede că te-ai atins de Ceva. Eu nu-l cunosc, dar el s-a atins de Ceva. Înțelegeți?

Doamna de lângă tine se bucură. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de artrită, doamnă? Crezi? În ordine. Atunci poți avea vindecarea.

Cel de lângă tine are probleme cu vederea. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece și să fii bine? În ordine, dacă crezi, vei primi ceea ce ceri.

Cel de lângă tine are probleme la buze. Crezi că Dumnezeu poate îndepărta umflătura de pe buza ta? Și tu poți avea ceea ce ceri.

Vă provoc să credeți. Amin. Aveți credință în Dumnezeu! Nu vă îndoiiți, ci credeți! Aveți credință!

Doamna de acolo privește încioace sinceră. Ea suferă cu inima. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de boala ta de inimă și vei fi bine? Dacă crezi, poți avea ceea ce ai cerut. Da.

Tu, care ți-ai pus batista pe față, ai probleme cu gâtul și cu spatele. Acestea sunt

consecința unui accident de mașină pe care l-ai avut. Ai fost lovit de o altă mașină și ai fost rănit la gât și la spate. Crezi că te vei face bine? Atunci poți avea ceea ce ai cerut.

Voi, cei de acolo, credeți? Acolo este o doamnă cu o stare nervoasă, care se uită la mine. Cel de lângă ea este fiul ei și suferă cu inima. Crezi că Dumnezeu vă va vindeca pe amândoi? Ridică mâna și spune: „Accept vindecarea!” și veți fi vindecați în Numele lui Isus Hristos.

Caracteristica lui Dumnezeu este identificată. Credeți că El este aici? Câți din voi cred aceasta? („Amin!”). Puneți-vă mâinile unul peste celălalt. Și voi, cei de acolo.

Tatăl nostru ceresc, cerem în Numele lui Isus Hristos ca diavolul să-i părăsească pe oamenii din această audiență și să fie aruncat în întuneric. Amin.

- Amin -